

Fellinger Károly

Farsang végén

Farsang végén,
Nekeresden,
ügyefogyott
Petike,
a Nagy-medvét
hógolyóval
eltalálja
telibe.

Sír Petike:
–Ez a medve
jegesmedve,
kegyelem,
ha tévednék,
legyen Pali
istenuccse
a nevem.

Farsang végén
az udvaron
éles szemű
Péter
hógolyóval
a vén holdat
megcélozza
hétszer.

A hógolyók
nyoma látszik,
mellédobott
Péter,
csillagokká
változnak és
világítanak
éjjel.

A farsangi
fura bálon
minden legény
ámul,
hóemberlány
kötényében
petrezselymet
árul.

Hol nevelte?
Kitől kapta?
–Bús a bíró,
töpreng.
Szép ember, bár
jó bíró is,
csak ne volna
öntelt.

Kurjant Peti:
–Kiderítem
annak okát,
kérem,
követem a
lába nyomát,
még ma utol-
érem.

A farsangi
fura bálon
a hétfejű
sárkány
felöltözik
tűzoltónak,
locsolkodik
kábán.

Szól rá neje:
–Sületlenség,
józanságod
fogytán,
inkább gyújtsuk
meg a gyertyát
az ünnepi
tortán.

Farsang végén
az új párok
kiseprrik a
házat,
vágyaik, mint
fehér galamb,
a templomra
szállnak.
Eltemetve
a nagybögő,
de a csönd zsong
bongva,
kölyökgyerek,
a sárga nap
nem lép a po-
rondra.

Ám a tavasz
álruhában,
mint jó király,
Mátyás,
ott jár már a
kertek alatt,
madárfütty az
áldás.

Pataki István

mint szű

mint túszer elrejtve
kis szű lelkemben
mind szűrszer sercegve
míg bújsz bennebbre
kiműlsz csendemben
kihullsz felejtve

azt hittem

azt hittem:
szeretni fogtok
ha minden férget eltaposok
és kiiszom előletek
az összes mérget

de új férgek jöttek
és újratermelődték a mérgek
mert ti ezeket szerettétek

keresgél

keresgél bennem
mint a félelem
tétován matat
mint polcon a vak

feldönt kiborít
mindig valamit
lever összetör
minden szétömöl

árván tapogat
mintha csak látna
leragadt álom
ragacsos vágyban

kezedbe vegyél

mint sarokba dobott
megunt törött játék
mintha arra várnék
kezedbe vegyél
s összerakj simogatva
hogy földhöz verhess
újra és újra

leverted

leverted a fészket
még el sem készült
mit álmokból hevenyészett
egy éneklő őrült

hulltak ropogtak
a ledobált gallyak
az egyik én voltam
kigyúlt talpad alatt

már nincs ki féltene

féltett anyám
ha fára másztam
apám a mélyvíztől óvott
de én kúsztam az ingó ágakon
s köröttem vad hullám csapkodott

a fák kiszáradtak
kiapadtak a medrek
gallyak recsegnek alattam
és fuldoklom örvények felett

